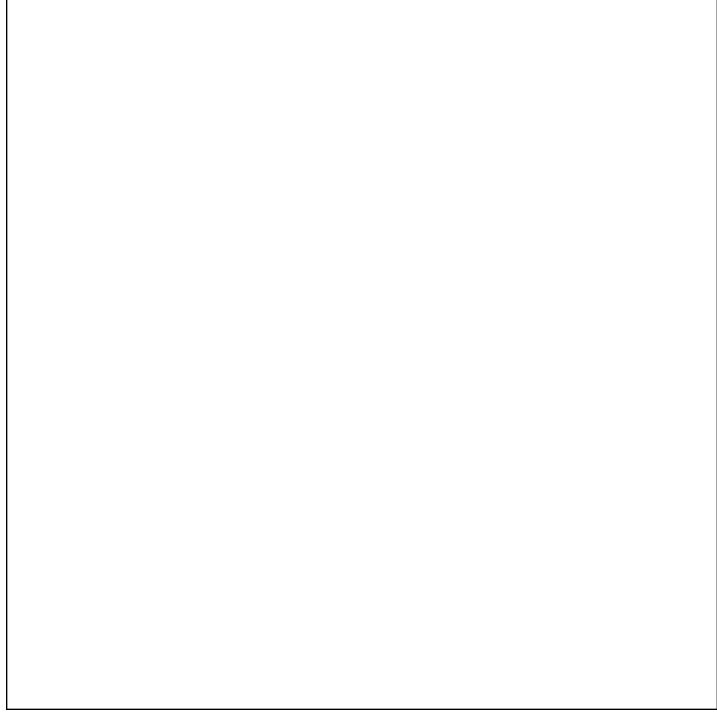

(uten bilder)

✎ Ghanaian folktale
🔒 Wiehan de Jager
📧 Laura Pighini
🗣️ italiensk / bokmål
📖 nivå 3

Anansi e la saggezza
Anansi og visdommen

Barnebøker for Norge

barneboker.no

Anansi e la saggezza / Anansi og

visdommen

Skrevet av: Ghanaian folktale

Illustrert av: Wiehan de Jager

Oversatt av: Laura Pighini (it), Finn Stranger-

Johannessen (nb)

Denne fortellingen kommer fra African Storybook (africanstorybook.org) og er videreformidlet av Barnebøker for Norge (barneboker.no), som tilbyr barnebøker på mange språk som snakkes i Norge.

Dette verket er lisensiert under en Creative Commons

[Navngivelse 3.0 Internasjonal Lisens.](https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.no)

<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.no>

Tanto tempo fa, la gente non sapeva niente. Non sapeva piantare il grano o tessere panni o costruire attrezzi di metallo. Il dio Nyame, lassù nel cielo, possedeva tutta la saggezza del mondo. La teneva al sicuro in un vaso di argilla.

...

For lenge, lenge siden visste ikke folk noen ting. De visste ikke hvordan man dyrket jorda, de kunne ikke veve tøy eller lage redskaper av jern. Det var guden Nyame oppe i himmelen som hadde all verdens visdom. Han gjemte den i en leirkrukke.

Il vaso si ruppe in mille pezzi. La saggezza si sparse ovunque, libera di essere condivisa con tutti. Ed è così che la gente imparò ad allevare, coltivare, tessere, costruire attrezzi di metallo e tutte le altre cose che la gente ora sa fare.

...

Den gikk i tusen knas på bakken. Da ble det fritt for alle å dele visdommen. Og slik lærte folk å dyrke jorda, veve klær og lage redskaper av jern, og alle de andre tingene folk vet hvordan de skal lage.

Un giorno, Nyame decise che avrebbe dato il vaso d'argilla ad Anansi. Ogni volta che Anansi guardava dentro il vaso, imparava qualcosa di nuovo. Era così emozionante!

...

En dag bestemte Nyame seg for å gi krukka med visdom til Anansi. Hver gang Anansi så i krukka lærte han noe nytt. Det var spennende!

In un batter d'occhio, raggiunse la cima dell'albero. Ma poi si fermò e rifletté: "dovrei essere l'unico ad avere tutta la saggezza e qui mio figlio è stato più intelligente di me!" Anansi si arrabbiò così tanto, che lanciò il vaso giù dall'albero.

...

Snart var han oppe i toppen av treet. Men så stusset han og tenkte: "Det var jo jeg som skulle ha all denne visdommen, men nå var sønnen min lure enn meg!" Anansi ble så sint at han kastet krukka ned fra treet.

Anansi, avido, pensò: "Terrò il vaso al sicuro in cima ad un albero alto. Così potrò averlo tutto per me!" Srotolò una lunga corda, la legò intorno al collo del vaso e poi se la legò allo stomaco. Iniziò ad arrampicarsi sull'albero, ma era difficile salire in cima con il vaso che gli urtava le ginocchia continuamente.

...

Grådige Anansi tenkte: "Jeg gjemmer krukka i toppen av et høyt tre. Sånn kan jeg ha den helt for meg selv!" Han spant en lang tråd, bandt den rundt leirkrukka og knyttet den om livet. Og begynte å klatre. Men det var vanskelig å klatre i treet med krukka som slo borti knærne hans hele tiden.

Per tutto il tempo, il figlio giovane di Anansi era rimasto sotto l'albero e ad osservare. Chiese: "Non sarebbe più facile arrampicarsi se legassi il vaso sulla tua schiena?" Anansi provò a legare il vaso d'argilla pieno di saggezza alla schiena ed, effettivamente, era molto più facile!

...

Den lille sønnen til Anansi hadde stått og sett på ved foten av treet. "Hadde det ikke vært lettere å klatre med krukka på ryggen i stedet?" sa han. Anansi prøvde å binde fast leirkrukka full av visdom på ryggen. Og da ble det jo mye lettere.